

Hrádocký prameň

Marec 2018, číslo 18

...ako poľná tráva.
Chvíľu tu sme
a už nás niet.
Rastie a mocnie,
po zime
sa ticho vytratí.
Čo pretrvá?
Čo tu po nás ostane?
Pár vecí vyrobených
ľudskou rukou,
či slová
na papier písané...
Dovoľ niest' lásku,
ktorou si nás
prvý miloval.
Pre lásku
obetoval Lásku,
v láske nás prijal
a láskou vykúpil.
Dovoľ, nech cez nás
hlasno prúdi
a v živých živá
ostane.

-zk-

Zrkadlenie

Je štvrtok ráno. Práve vstávam z postele a po včerajšom dni cítim veľkú únavu. Uvedomujem si, že ma čaká ďalší náročný deň, plný problémov a hľadania riešení. Hľadím do zrkadla a vidím vlastnú unavenú tvár, hoci je ešte len ráno. Už viem, že tento deň splynie s tými ostatnými. Oстане bezmenným, bez chute a vône, bude ako valiac sa masa blata, ktorá berie so sebou všetko, čo jej príde do cesty a pochová to vo večnom zabudnutí. Jediné, čo si prajem je, aby bol už tento fádny, obyčajný a nezmyselný deň za mnou...

V studenej vode si umývam tvár a uvedomujem si, že práve dnes je ten deň, keď si moja milá priateľka prevezme lekárske výsledky, ktoré rozhodnú o tom, či jej nohu treba alebo netreba operovať. V tento deň čaká vzácného človeka náročný pracovný rozhovor, ktorý rozhodne o jeho ďalšom živote a ovplyvní i život ostatných členov jeho rodiny. Iný blízky človek dnes podstupuje ťažké lekárske vyšetrenie, ktoré ukáže, či má ešte šancu na lepší život. Týmto ľudom tento deň zásadne zmení životy.

Dvíham hlavu a už nevidím v zrkadle seba, vidím ich tváre. Dnešný deň zrazu vnímam cez ich obavy, napätie a očakávania. Nikto netuší, či to bude dobré alebo zlé – určite však zásadné.

Tak sa za nich modlím a Pánu Bohu ďakujem, že som sa mýlila, keď som si myslela, že tento deň upadne do zabudnutia – a naopak, pamätám si jeho každý detail.

Ďakujem za to úžasné zistenie – nie, že popri únave a bežných denných problémoch ma nič veľké nečaká, že tento deň je v podstate veľkým darom.

Ďakujem, že som vôbec mohla prežiť tento obyčajný deň.

Rok 2018 v našom cirkevnom zbore

Začiatkom tohto roka bolo potrebné obzrieť späť, za rokom minulým i predniesť vízie a plány na rok 2018. Zasadali výbory nášho cirkevného zboru a presbyterstvo, mali sme niekoľko neformálnych stretnutí s mladými. Zúčastnili sme sa konventu, na ktorom sme sa dozvedeli, čo sa v našom cirkevnom zbore dialo v roku 2017, dozvedeli sme sa, že Cirkevná materská škola Koráb hospodárila s kladným hospodárskym výsledkom, čo je veľmi pozitívna správa, schválili sme Kňazskú správu za rok 2017, prijali rozpočet na rok 2018 a hovorili o najdôležitejšom investičnom pláne - pláne opravy strechy nad kostolom, ktorá je v pomerne zlom stave. Oprava bude financovaná z prostriedkov, ktorými aktuálne budeme disponovať a zároveň prosíme o solidaritu a pochopenie v prípade vyhlásenia zbierky na tento účel.

Najdôležitejšie však je, aby rok 2018 bol pre nás rokom prežitým v jednote, vzájomnom zdieľaní sa, pomáhaní si, v roku prežitom v modlitbách a s Božím požehnaním. To je to, po čom najviac túžime.

Aliančný modlitebný týždeň

Aliančný modlitebný týždeň konal v období 8. -12.1.2018. Postupne sme sa stretli v cirkevných zboroch vo Vavrišove, Dovalove, L.Hrádku, L. Porúbke a L. Petre. Zamysleniami nad témami nám poslúžili bratia a sestry farárky : D. Mikušová, J. Stupka, D. Hanko, M.Belanji, A.Belanji.

Hoci sa aliančný modlitebný týždeň konal už dávnejšie, rozhodne stojí za to, pripomenúť si pár myšlienok, ktorými sme sa v tomto týždni zaoberali.

Hlavná téma: Pútnici a cudzinci

Kresťan vie, že tu nebude navždy: Toto je najlepší liek na materializmus našich čias. My len prechádzame týmto svetom. Vieme, že len to, čo investujeme do kráľovstva Božieho, bude mať večnú hodnotu.

Kresťan hľadá do budúcnosti: Život kresťana je ako tešiť sa na dovolenku v najlepšom hoteli, ale ešte oveľa lepšie, presahuje to našu predstavivosť. Je to len krátka cesta, často s ťažkosťami, ale toto nám pomáha vydržať.

Kresťan je schopný vyhodnotiť veci správne: Znamená to, že hodnotíme veci vo svetle ich budúcej hodnoty.

Kresťan môže byť prenasledovaný: Nie každý bude súhlasiť s našim uhlom pohľadu. Faktom je, že veľa ľudí a vlád vidí vieru v Pána Ježiša Krista ako hrozbu. Stať za svojou vierou môže niekedy viesť k prenasledovaniu.

Kresťan je milosrdný k cudzincom: Ako cudzinci v tomto svete môžeme sympatizovať s cudzincami, ktorých Pán Boh doviedol do našich krajín. Ako kresťania sme povolaní byť milostiví a ukázať im rovnakú milosť, ako Pán Ježiš preukázal nám.

Modlitby 24

Modlitby 24 vznikli z potreby vložiť do Božích rúk dôležité oblasti našich životov. V tomto období sa intenzívne pripravovala dorastová chata a tak mnohí vnímali potrebu bojovať za mladých, za rečníkov, za celý team i čas, ktorý príde po chate. Cítili sme potrebu modliť sa aj za naše rodiny, za dôležité skúšky, ktoré v našich životoch prídu, za ľudí, ktorí slúžia Bohu aj mimo Slovenska. Bolo radostné, že sa nám podarilo stretnúť sa v piatok večer pri spoločnom otvorení, odovzdávať modlitebnú „štafetu“ v hodinových intervaloch, strávených v rozhovore s Pánom Bohom a na druhý deň večer ukončiť tento maratón opäť spoločným stretnutím. Veľkým potešením bolo, že v období 3.-4.2.2018, počas denných i nočných hodín sa našli ľudia z nášho zboru, ktorým leží na srdci rast Božieho kráľovstva, obetovali tak čas svojho spánku i odpočinku pre dôležitú vec. Vďaka Bohu za to i za požehnanie týchto vzácnych chvíľ.

Život s Ním je iný

Jarné prázdniny sú skvelou príležitosťou na to, ako byť s dorastencami viac, než len v piatok večer. Práve preto sme tento rok opäť usporiadali jarný camp pre mladých. Cieľom predĺženého víkendu v Račkovej Doline bolo budovať priateľstvá, odovzdať im Otcovu lásku a skrze nás a naše vzťahy ukázať, aký je.

Byť iný

Tohtoročnou chatou sme chceli poukázať na to, ako funguje život s Ježišom a naopak bez Neho. Vysvetliť im princípy tohto sveta a Božieho Kráľovstva. Ukázať, že Ježiš dokáže meniť životy, hýbať situáciami v ktorých strácame nádej a vnieť svetlo tam, kde vládne tma. Život s Ním je iný. My sme iní. A práve preto sme camp pomenovali different (v preklade iný, odlišný).

To, že vďaka Bohu môžeme žiť naozaj inak, vedel aj Jozef. Tým, že poznal Otca, reagoval inak, ako ostatní. Predsa len, keby vás bratia chceli predať, milovali by ste ich naďalej rovnako? Práve jeho príbeh sme preto zvolili ako hlavnú tému. A vďaka tomu, že namiesto viacerých rozdielnych príbehov sme riešili len jeden, bolo pre dorastencov jednoduchšie zapamätať si to, o čom sme hovorili.

Cestoviny pre princeznú

Na chate sme mali naozaj nabitý program. Od rozhovorov a modlitieb, cez ranné a večerné spoločensvá až po tanec a hry, sme stihli naozaj všetko. A ktorá hra sa deckám páčila najviac? “Všetky boli super, no najviac sa mi páčila nočná, ktorú sme hrali v piatok,” hovorí Marek Cibul’a. Odpovede jeho kamarátov sa od tej jeho veľmi nelíšia. Predsa len, hrať sa vonku po tme je také malé dobrodružstvo.

V nočnej hre bolo úlohou každého tímu nájsť studňu s kryštálmi (v našom prevedení s cestovínami), ktoré následne nosili princeznej skrytej v lese. Nebolo to však také ľahké. Po ceste sa museli vyhýbať vedúcim s baterkami, ktorí, keď ich chytili, mohli ich dať na dve minúty do väzenia. Hodina plná adrenalínu priniesla dorastencom zážitok, na ktorý ešte dlho nezabudnú.

Nádej, ktorá má meno

Minulý rok sme po prvýkrát prichystali modlitebnú cestu, ktorú sme následne potiahli do rozhovorov a modlitieb. A keďže sa nám táto skúsenosť osvedčila, rozhodli sme sa spraviť ju opäť. „Chceli sme ukázať, čo spôsobuje hriech. Že ničí a vzdáľuje nás od Boha. Ale do tejto beznádeje prišla nádej s dokonalým plánom záchrany. Tou je Ježiš,“ hovorí Kika Tekelová, ktorá pripravovala cestu. „Celé sme to rozdelili na tri úseky. Prvý bol hriech, druhý očistenie a tretí svedectvá ľudí, ktorým Boh zmenil život,“ vraví Kika Blatnická, ktorá sa tiež podieľala na príprave. Dorastenci mali po prejdení všetkých častí možnosť rozprávať a modliť sa s hociktorým z vedúcich. Veľa z nich možnosť využili a videli sme, že Pán Boh sa ich naozaj dotýka a hovorí k nim.

Staršia mládež a rodinná atmosféra

V nedeľu sme neboli sami. Strávili sme ju so staršími zboru, ktorí nás prišli pozrieť. Okrem chvál a fantastických koláčov nás potešili aj svojím záujmom a prítomnosťou. Bolo skvelé vidieť, že chcú s nami budovať vzťahy a byť tu pre nás. Zostali až do večera, kedy vytvorili vlastný tím a spolu s nami si zahráli vedomostný kvíz. Na chate, obklopenej horami bolo naozaj cítiť atmosféru rodiny.

Ježiš stredobodom

„Na chate bolo super. Robili sme somariny, tancovali, spievali a zabávali sa. Ale viem, že to nebolo o zábave, ani o ľuďoch. Všetko to bolo o Bohu,“ povedala Peťka Karabínová. A má pravdu. Stredobodom toho celého bol Ježiš. Dotýkal sa

ľudských sŕdc svojím Slovom. Prinášal farby tam, kde už zostalo len vyblednuté plátno. Menil ľudí, ktorí sa rozhodli pustiť Ho do života. Použil si camp na konanie Jeho diela. A my sme boli vd'ační.

Na chate to nekončí

Chata rozhodne nebola koncom toho, čo má Pán Boh pre nás prichystané. „Je pred nami omnoho viac,“ povedal brat dozorca Janko Pavlík v pondelok pri Slove.

Teraz je našou úlohou obetovať sa. Dať mladším svoj čas, napriek tomu, že to bude ťažké. Byť zodpovední vo svojej úlohe “starších”. Starat' sa o nich, zaujímať sa a viesť ich v živote s Ježišom.

Júlia Csáderová

Misijné bohoslužby

Tretia pôstna nedeľa (4.3.2018) bola výnimočná tým, že sme sa opäť - mladší i starší stretli na misijných bohoslužbách. Bol to požehnaný čas, ktorý sme mohli stráviť v Božej blízkosti. Do programu sa zapojilo viac ľudí, za čo sme veľmi vd'ační. Naši milí mladí bratia a sestry zabezpečili ozvučenie i projekciu - a tak všetky piesne i prezentácia kázne pani farárky boli viditeľné na plátne. Hudobnú

zložku zabezpečili Maťka, Katka, Samko, Ady, sestra farárka a náš brat dozorca Janko.

Kázeň sestry farárky bola zameraná na vnímanie rozmeru lásky a hlavne tej Božej lásky, lásky, ktorou nás miloval skôr, než my Jeho, lásky, ktorá priniesla veľké obete pre našu záchranu. Po bohoslužbe sme sa nerozišli, ale pokračovali ďalej v rozhovoroch pri občerstvení, ktoré pripravili šikovné ruky našich vzácnych sestier. Vďaka za obetavosť pri príprave týchto bohoslužieb. Vďaka Kristu, že i dnes bol medzi nami prítomný.

-zk-

Misia na Níle

Nedeľný podvečer vo štvrtú pôstnu nedeľu (11.3.2018), sa niesol v znamení zaujímavej prednášky pracovníkov Misie na Níle.

Misia bola založená v roku 1900 v Nemecku. Po nastúpení fašizmu vedenie misie prešlo do Švajčiarska, kde pôsobí dodnes. Korene má v evanjelickej reformovanej cirkvi.

Misia na Níle je kresťanský spolok na pomoc druhým ľuďom v oblasti sociálno – charitatívnych projektov v afrických krajinách v povodí rieky Níl , pracuje v krajinách Egypt, Sudán, Eritrea, Etiópia, Kongo a Tanzánia .

Jej cieľom je zlepšenie životných podmienok biednych ľudí, hlavne v oblasti výživy, zdravia a vzdelania a taktiež aby sa vzbudila a posilnila nádej vo viere v Ježiša Krista. Táto pomoc nespočíva v tom, že sa obyvateľom dovezie humanitná pomoc, ale pracovníci učia obyvateľov ako si majú sami dopestovať potraviny, učia ich remeslám, stavajú školy a nemocnice. Ale najdôležitejšou prácou misionára je šírenie evanjelia. Pretože tieto štáty sú prevažne moslimské, je to práca namáhavá a často i nebezpečná. Ale viera v Pána Boha ich posilňuje ešte k väčšej usilovnosti a oddanosti.

O ich poslaní i konkrétnych skúsenostiach v službe v misii sme sa dozvedeli z úst brata farára Tshibasu.

Jeho rozprávanie bolo pretkané množstvom silných osobných svedectiev z jeho vlastného života i života ľudí, ktorým chýbajú základné životné prostriedky i viera v Pána Boha. Rozprával o úteku svojej rodiny z Konga počas občianskej vojny v roku 1993, o genocíde na tamojších ľuďoch, o hrozných obrazoch vvyvrážďovania, o ťažkých stretoch s moslimským obyvateľstvom ale aj o misijnej činnosti v utečeneckých táboroch i o tom, ako vzdelávajú mladých ľudí a učia ich manuálnym zručnostiam, ktoré potom môžu ďalej využiť v osobnom i pracovnom živote. Brat farár Tshibasu, napriek vážnym zdravotným problémom, po oficiálnom programe trpezlivo odpovedal na otázky, ktoré zaujímali mnohých ľudí. Aj vy sa môžete pridať k spolupráci a pomoci napr. modlitebným zápasom, zbierkou okuliarov, pletením diek či zbierkou starých šľapacích šijacích strojov (v týchto afrických oblastiach nemajú elektrinu) alebo finančným príspevkom. Misia na Níle má aj svoju Slovenskú pobočku. V prípade záujmu o informácie sa obráťte na s. farárku Mikušovú z Lipt. Petra.

PROCHRIST

Dňa 12.3.2018 ,
v pondelok pod-
večer, sme odštartovali evanjelizačný týždeň nazvaný PROCHRIST.

Program je určený všetkým, ktorí hľadajú Božiu blízkosť vo svojom živote, bez ohľadu na bydlisko, vek či vierovyznanie. Priamy prenos prebiehal v kongresovej hale v Lipsku (Nemecko), následne bol prekladaný do slovenského jazyka a už preložený, s jednodňovým posunom, bol vysielaný v našom kostole. Téma bola Ne-uveriteľné? s cieľom, aby z toho slovíčka zmizla prvá časť „ne“ -a otáznik aby bol nahradený výkričníkom. Aby to, o čom pochybujeme (Neuveriteľné?) sa zmenilo na hlasný výkrik „Uveriteľné!“ Bol to zaujímavý program, zložený z rozhovorov, svedectiev, kresťanskej hudby a spoločných modlitieb. Počas každého dňa sme sa tak mohli tešiť na zaujímavé témy o Božej láske. O tom, ako Jemu na nás záleží, ako túži mať nás bližšie, premeniť nás – stačí sa odhodlať. Spoločné stretnutia otvorili i ukončili sestra farárka Anička Belanji alebo brat farár Michal Belanji. K spoločným modlitbám vyzval aj br. Plachtinský a br. Pavlík. Po takmer hodine a pol prenosu sme ďalej trávili čas spolu, v osobných modlitbách, v spoločných rozhovoroch, pri občerstvení, ktoré pripravili na každý deň vzácní ľudia z nášho zboru. Na projekcii – sprostredkovaní prenosu divákom, sa podieľali naši mládežníci. Všetkým, ktorí pomohli pri realizácii tohto zaujímavého týždňa veľmi pekne ďakujeme.

-zk-

Mamiklub

V mnohých cirkevných zboroch zápasia s nedostatkom záujmu podieľať sa na vnútromisijných aktivitách. O to viac sme vďační Pánu Bohu, že v našom zbore si každý môže nájsť to, čo mu vyhovuje, čo ho zaujíma. Môžeme sa stretať na modlitbách, spevokole, slúžiť v práci s deťmi či mládežou. Je pravdou, že si vyberáme to, kde sa cítime dobre. Pravdou je však aj to, že toho, čoho sa nezúčastňujeme, o tom vieme pomerne málo. Výnimočným v našom cirkevnom zbore je fungovanie Mamiklubu. Poprosila som s. Renátku Pekárovú

o krátky príspevok z ich stretnutí. Veľmi sa teším, že niečo takéto je v našom spoločenstve živé, lebo v čase, keď moje deti boli maličké, takéto možnosť nebola a dnes vidím, že mnohé deti vo veku mojich, či mamičky mojej generácie medzi nami akosi chýbajú. Takéto vzácne stretnutia v mnohom ovplyvňujú budúcnosť detí ale aj ich matiek. Je dobré o nich vedieť a modliť sa za ne.

Malý klub – veľké srdcia

Kto by povedal, že v našom evanjelickom kostole môže byť klubovňa pre mamičky s deťmi? A predsa takýto klub tu je. Myšlienka založenia klubu vznikla v roku 2015 a za jeho vznikom stoja dve charizmatické mamičky. Od tohto roku Mamiklub funguje pravidelne a s nadšením prijíma nielen stálych ale aj nových členov. Mamiklub je miesto, kde sa mamičky môžu porozprávať, vymieňať si skúsenosti, navzájom sa vypočuť a povzbudiť, veľa sa nasmiať a hlavne viesť naše detičky už od malička k Pánu Bohu. Samozrejme, v Mamiklube majú o zábavu postarané aj detičky. Sú tu pre nich pripravené tvorivé dielne, kde si môžu niečo pekné vyrobiť, Biblické príbehy podané pútavým spôsobom pani farárky a angličtina. Majú možnosť a priestor sa spolu zahrať a pre tých najmenších to môže byť prvé väčšie zoznámenie s inými deťmi. A že sa mamičkám v Mamiklube páči, svedčia aj ich komentáre na otázky:

- Čo ťa na Mamiklube najviac oslovilo?
- Prečo by si ho odporúčala ďalej?

- Hoci je Mamiklub malý, panuje v ňom veľmi milá atmosféra a srdcia všetkých – malých aj veľkých členov, sú naplnené radosťou a láskou.
- Najviac ma oslovilo spoločenstvo mamičiek, s ktorými zdieľame naše každodenné radosti aj starosti. Teší ma pravidelnosť stretnutí, máme sa na čo tešiť každý štvrtok. Detičky sa tešia na biblické príbehy, kreatívne tvorenie. Mamičky poteší inšpiratívny príbeh, kavička a duchovné slovo pani farárky.
- Najviac ma oslovila pani farárka Anička. Dokáže urobiť úžasnú atmosféru. Je to múdra, dobrá a inšpirujúca osobnosť. Mamiklub by som odporúčala mamičkám, ktoré chcú byť aktívne a tráviť čas s deťmi zmysluplným spôsobom.

- Ekumenizmus. Rôznorodosť činností, aj to, že je zakomponovaná praktická viera v činnostiach, ktoré sa dejú. Aj, to, že Anička číta z Biblie a iné činnosti, ktoré žienky vymyslia...

Príďte medzi nás a vymeňte stereotyp na materskej za trošku zábavy, za dobre mienenú radu pri výchove svojho dieťaťa, ale hlavne za duchovné požehnanie od Pána Boha do ďalších dní.

Mamičky

Dedičstvo v srdci

Dávno ma to napadlo, že mali by sme nechať našim potomkom nielen materiálne hodnoty, ktoré nemajú trvácnosť, ale hlavne tie duchovné, ktoré nám zanechali naši predkovia. Často som hovorievala pri rôznych príležitostiach to, čo mi ostalo v spomienkach na môjho starého otca. Najviac zarezovali spomienky ako nás učil čítať, počítať, aj po maďarsky, aj po nemecky - a hlavne, učil nás k viere v Boha, k rešpektu a úcte k svojim rodičom, blízkym a starším. Mala som to šťastie, že som zažila takého starého otca. On nás to nielen učil, vyžadoval od nás, ale svojím životom dokazoval, že to tak je. Mnohí si povedia, že bola iná doba a domácnosti tvorili vo väčšine dve aj tri generácie. To bolo možno to pozitívum, že sa rodiny nevzdáľovali, ale pôsobili ako jeden celok. Určite mal môj starý otec aj svoje chyby, ale v mojich očiach to bol náš Starý Otec. Keď sme boli celkom malí, začínali sme pri ňom modlitby na jeho kolenách. On sedel na nízkom stolci, aby sme my, pri kľáčaní dosiahli oprieť si zložené ruky na jeho kolená. Mali sme veľkú obrázkovú bibliu, ktorá bola akoby naším šlabikárom. Tak nás postupne trpezlivo učil. Škoda, že odišiel do večnosti prv, ako sme mohli s ním diskutovať o živote viac, nielen ako deti. Nevedeli sme sa s jeho odchodom zmieriť a dokonca sme boli bezradní, že: „ako sa teraz budeme modliť?“ Tieto modlitbičky som sa naučila pred sedemdesiatimi rokmi a dodnes ich uchovávam v svojom srdci.

Ranné modlitby:

S lože vstávam, chválu vzdávam,
Otcí mému, nebeskému za stráž nočnú.
Bože večný! Ráč také mne, tohoto dne
ostríhati a chrániť ode všeho škodlivého.
Amen, Pane, aťse to tak stane. Amen.

Abba, Otče milý!

V túto rannú chvíľu volám, tvoje dítě,
vyslyš mne, prosím Tě!

Dary ducha svého, vlej do srdce mého,
bázeň Pane, múdrosť /synovskú-dcérsku
poslušnosť/
daj čo telu, duši, nám všetkým prísluší.
Zažeň diabla zlého i nástroje jeho.
Anjelom svým prikáž, však si Boh i náš,
by nás sprevádzali, na rukách nosili,
varovali pádu dnes i chvíli každú
a do večnej ríše vniesli pre Ježiše. Amen

Pred jedlom :

Oči všetkých tvorov v Teba dúfajú, Pane, a Ty im dávaš pokrm v čas ich príhodný. Otváraš ruku svoju a nasycuješ každý živočích podľa Tvojej ľúbeznej vôle. Pane Bože, nebeský Otče, požehnaj nás i tieto dary, ktoré budeme z Tvojej štedrosti prijímať a požívať, skrze Ježiša Krista, Pána a Spasiteľa nášho. Príď, Ježiši drahý hosti, nakrm a napoj nás do sýtosti. Amen.

Tvoje dary, jedlo, pitia nech nás, Bože dobrý, v miernosti a dobrej vôli sýtia, by sme hodní toho boli. Amen.

Pred spaním :

Anjeličku, môj strážničku, opatruj moju dušičku, ako vo dne, tak i v noci buď mi vždycky na pomoci. Amen.

Pôjdem spať, daj mi vstať, ó muj Bože, z mého lože, v rannom čase v zdraví zase, Amen, Pane, ať se to tak stane, Amen.

Oliva Vrbičanová

Veľkonočné otázky

Tak, ako každého z nás, aj mňa trápilo veľa vecí, ktorým som celkom nerozumela. Veľká noc – jej priebeh, posolstvo i jednotlivé časti boli pre mňa trochu neznáme, trochu nepochopené a trochu záhadné. Veď ešte pred 20-timi rokmi neboli informácie na internete tak bežné ako dnes a v staršej minulosti sa v otázkach informovanosti bolo treba spoliehať na svojich rodičov či starkých - alebo čo-to pochytiť v kostole. Mnohí však do kostola nechodili a ani veriacich ľudí nemali vo svojej rodine. Ja som vďaka Pánu Bohu, že som to šťastie mala a tak čas, skúsenosti i viera postupne odkrývali veľkonočné tajomstvá a ja som našla odpovede aj na tieto otázky:

1.Čo je pôst a ako sa mám počas neho správať?

Pôst je prípravné obdobie pred Veľkou nocou a trvá šesť týždňov. Človek – kresťan sa má vnútorne pripraviť – v pokání očakávať veľkonočné udalosti, zamyslieť sa nad tým, akým utrpením prešiel Ježiš Kristus kým za nás položil život. Pôst nemáme praktizovať len v súvislosti s veľkonočným obdobím a nejde v ňom len o vzdanie sa jedla. Postiť sa môžeme kedykoľvek, keď máme potrebu duchovnej očisty, alebo potreby pomôcť druhým v ich duchovnej očiste. V pôste sa máme vzdať toho, čo je pre nás dôležité – u niekoho je to jedlo, u iných televízia, mobil či sladkosti. Pôst má mať predovšetkým duchovný rozmer, ak ho praktizujeme zo zvyku – nemá pre nás žiadny prínos.

2.Prečo neslávim Veľkú noc každoročne v rovnaký deň?

Veľká noc má svoj prapôvod v židovskom sviatku Pascha. Židia slávili vyslobodenie z egyptského zajatia v mesiaci nisan (v našom kalendári prelom marca – apríla). K ukrižovaniu Ježiša Krista došlo zhruba v takomto čase a tak sa tieto dva sviatky – židovská Pascha a kresťanská Veľká noc občas dátumovo prekrývali. Preto na zasadnutí Nicejského koncilu v roku 325, bolo pre kresťanov prijaté všeobecné pravidlo, že Veľká noc sa bude sláviť vždy v nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca. Toto pravidlo dodnes platí.

3.Čo vyjadrujú názvy niektorých dní vo veľkonočnom období?

Smrtná nedeľa – je to 5.-ta pôstna nedeľa a pripomíname si obdobie, keď židovská veľrada rozhodla o Kristovej smrti.

Kvetná nedeľa – pripomína slávnostný vstup Ježiša do Jeruzalema. Ľudia Ho vítali palmovými ratolesťami. Na Slovensku sa tento názov historicky udomácnil aj preto, že v tomto období už boli kostoly vyzdobené kvetmi, ktoré v prírode na jar rozkvitli.

Zelený štvrtok – pripomíname si Poslednú večeru Ježiša Krista s učeníkmi, aby oslávili hod starozmluvného veľkonočného baránka. Ježiš nevedol reč o význame veľkonočného baránka a vyvedení z Egypta (boli židia) ale hovoril o vlastnej smrti, znázornil telo a krv a ustanovil sviatosť Večere Pánovej.

Veľký piatok – udalosti posledných dní pozemského života Ježiša, Jeho umučenie, ukrižovanie a smrť. Smrťou Ježiš Kristus dokončil dielo vykúpenia.

Biela sobota – je chápaná ako deň hrobového odpočinku Ježiša Krista.

Veľkonočná nedeľa – najradostnejšia udalosť nielen veľkonočného obdobia ale i celého cirkevného roka a hlavne celého ľudského bytia. Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. Hrob je prázdny, kameň odvalený. Dokázal tak, že nebol len osvieteným prorokom, múdrom človekom ale pravým Božím Synom a našim Spasiteľom.

4.Patria kraslice, oblievačka, dekorácie v podobe zvieratiek ku kresťanskej Veľkej noci?

V našej spoločnosti boli hlboko zakorenené zvyky víťania jari. Po zime - hlavne hospodári vítali životodarne ročné obdobie a vykonávali rôzne rituály a magické úkony, aby zabezpečili bohatú úrodu, ktorá bola zárukou ďalšieho prežitia ich rodiny. Mnohé zvyky sa v našej krajine praktizovali aj začiatkom 20.-ho storočia a vychádzali z pohanského uctievania prírodných bohov a bohýň, duchov, bol silno uctievaný kult zeme a mnohé zvyky a tradície ostali dodnes súčasťou slovenského folklóru. S kresťanským poňatím Veľkej noci však nemajú nič spoločné. Pozornosť veriaceho človeka sa má uberať ku krížu.

5.Má byť Veľká noc sviatkom smutným alebo radostným?

Rozhodne radostným. Na túto radostnú udalosť sa pripravujeme v pôstom období, aby sme si uvedomili, aké veľké obete pre nás Pán Boh priniesol, ako veľmi nás má rád, keď nám dal druhú šancu, keď Kristovou krvou očistil naše hriechy a Jeho zmŕtvychvstaním dokázal svoju moc a nám tým dal šancu na zmierenie, odpustenie a večný život.

6.Aký význam má pre mňa Veľká noc?

Tu je priestor pre zamyslenie sa. Skús sa na chvíľu zastaviť, nechaj všetko tak a nájdi v sebe odpoveď na túto otázku.

Verím, že sa ti to podarí !

Život či smrť?

Spomínam si, ako som raz prežívala veľmi ťažké obdobie v súvislosti s hľadaním určitej pravdy...

Vtedy za mnou prišla naša malá asi štvorročná Alžbetka a bez toho, aby vedela o mojom vnútornom zápase, sa ma opýtala: „mami, môže kvet, ktorý je zlomený, ešte vyrásť?“ To, čo mi ako prvé napadlo, bolo: „nie, nemôže...!“ Ale skôr, ako som vyslovila túto nepremyslenú výpoveď, v mojom vnútri zaznela otázka: „... naozaj nemôže?“ A táto otázka znela ako usvedčenie pozývajúce k nádeji. A tak som sa trochu zamyslela a potom som povedala: „...no, možno by mohol, ak by sa o neho niekto staral ... potom by snád' mohol znovu zapustiť korene. Ak by ho niekto vložil do zeme, dával mu dostatok vody... ak by sa ho dotkla ruka Tvorcu, tak by mohol znovu ožiť.“

Po chvíli som si uvedomila, že tento

rozhovor s mojím malým dieťaťom

bola Božia odpoveď na moje hľadanie pravdy.

Pán Boh mi vlastne pripomenul, že aj tam, kde my strácame nádej, On má moc tvoriť nové. Kde sme my prehlásili koniec, On môže prehlásiť začiatok. Kde sme my prehlásili smrť, On má moc priniesť život. Lebo v Ňom bol život od počiatku. Je tvorcom, je udržiavateľom života, je tým, kto zvíťazil nad smrťou a deklaroval vládu života.

Milí priatelia, vzkriesenie Krista nás pozýva veriť v Život, ktorý má Boh v sebe. Veriť, že tou istou mocou, ktorou Boh vzkriesil Ježiša, aj naše smrteľné telá ožijú a to mocou svojho Ducha Života.

*„A ak prebýva vo vás Duch Toho, ktorý Ježiša **vzkriesil** z mŕtvych, tak Ten, ktorý **Krista Ježiša vzkriesil** z mŕtvych, aj vaše **smrteľné telá oživí** svojím Duchom...“ (List Rímskym 8,11).*

Fascinuje ma príbeh o vzkriesení Lazara. Mnohí ho poznáme. Ježiš Kristus prichádza do Betánie, kde pred štyrmi dňami zomrel jeho priateľ Lazar. Po ceste k hrobu, vlastne k jaskyni zavalenej kameňom, sa stretáva s plačúcou Martou, potom Máriou, s davom Židov, ktorí prišli tieto Lazarove sestry potešiť.

Iste poznáme príslovie „zavalíť to kameňom“, ktoré znamená, že tu všetko skončilo. A tu Ježiš hovorí „odvalte kameň“. Ste to vy, čo ste tam dali kameň.

Áno, sme to my, ľudia, ktorí dávame jasné hranice, ktorí často uzatvárame skutočnosť. Veľmi jasne vymedzíme smrť a život. Povieme: „len potiaľto, ďalej sa to už nedá... ďalej je to beznádejné... ďalej je to už stratené... ďalej - to už je koniec.“

A tu Ježiš pozýva odkryť, odvaliť... otvoriť pred Ním a pred Neho to, čo sme v našom živote už pochovali. Čo je už možno v rozklade, čo páchne hnilobou, v čom je závan smrti, čo už nemá nádej na nový začiatok, čo prestalo fungovať, čo sme uzavreli a zavalili kameňom ako beznádejné. Môžu to byť rôzne oblasti nášho života, vzťah v rodine, vzťah s Bohom.

Do moci smrti Ježiš v zachvení na duchu, v rozhorlení vstupuje so svojou autoritou Života. Jeho Slovo, Slovo samého Boha, je mocné. Je to Slovo ŽIVOTA. Na Ježišovo silné zvolanie: „Lazar, poď von!“, Lazar vychádza von z hrobu. Ešte je potrebné uvoľniť z povrazov, do ktorých bol zavinutý, a potom môže odísť. Ísť ďalej cestou ŽIVOTA.

Anna Belanji

Poézia

– slová poukladané do veršov, vypovedajúce príbeh básnika s otvoreným priestorom čitateľovi.

„..báseň má v sebe čosi, čo chytá človeka za srdce až v jeho najhlbšom vnútre...“

A takéto verše, ktoré novým ránom dávajú nový rozmer - ponúka Kniha kníh, Biblia.

Básne- slová o láske, obetavosti, odovzdanosti.

Ježišova arcipastierska modlitba (Ján 17 kap.)

- Otec načúva..., súhlasí s prosbou a túžbou a Syn vie, že môže bezvýhradne dôverovať Jeho zaslúbeniam a dať nádej tým, pre ktorých bol vyslaný.

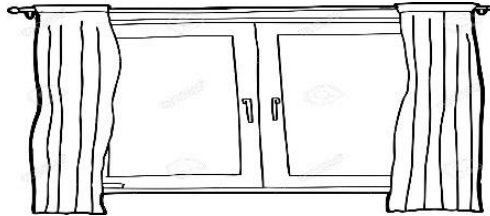
Nádherný príhovor.

Odchádza. Napĺňa svoju misiu - DOKONANÉ

Aj keď odchádza, neopúšťa, ale ponúka život s Ním v novej perspektíve.

Vlasta Janičinová

😊 Oddychové 😊

Hovorí sa, že najkrajšie sviatky sú Vianoce a najdôležitejší sviatok pre kresťanov je Veľká noc.

Prečo? Pretože malé dieťa Ježiš nezostáva v jaslách, ale vyrastie v muža, ktorý berie na seba naše hriechy.

Áno, Boží Syn zomrel na kríži kvôli človeku.
Zomrel za mňa, za teba. A na tretí deň vstal z hrobu!

V osemsmerovke, tajničke i znakovke sú ukryté slová na doplnenie úžasných biblických právd.

Osemsmerovka

Dobry _____ *zivot* _____
za _____.

P	K	O	P	D	A	C	D	Š
Á	L	Í	V	S	T	E	O	I
N	V	E	N	Č	I	T	B	Ž
R	R	Ý	E	M	I	O	R	E
E	Ž	E	N	R	O	N	Ý	J
I	K	I	C	E	L	J	E	A
T	D	I	V	V	S	D	Á	C
S	A	L	H	O	O	A	E	N
A	B	O	H	L	T	O	P	V
P	C	E	Z	O	D	Á	T	S

BOH, DOBRÝ, DVERE, HLAS, JEŽIŠ, NÁJOMNÍK, OTEC, OVCE, OVČINEC, PASTIER, PÁN, SPASENÝ STÁDO, VLK, ZLODEJ, ŽIVOT

Tajnička

Pán Ježiš Kristus bol v _____ ukrižovaný a položený do hrobu.

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

1. tajnička
2. meniny má 5. novembra
3. Noemova ? je plavidlo, ktoré na Boží príkaz postavil Noe
4. Timotej, Izák, Abrahám (začiatocné písmená)
5. citoslovce povzdychu
6. prvé písmeno štátu, ktorý má vo vlajke javorový list

Znakovka

♂ á ▣ ♥ ♠ & ♀ ≈ ponúka

↔ ☀ ě ▣ ý ž ≈ ↔ ♠ ♀.

A	B	C	D	E	F	G	H	I
☺	♥	○	Ω	☀	*	\$	&	≈
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
◇	△	∩	□	▣	△	♂	■	↕
S	T	U	V	W	X	Y	Z	
♫	♀	♪	↔	◆	♠	☹	♣	

Ďakujeme, že aj čítaním tohto časopisu sa podieľate na tom, aby Božie kráľovstvo rástlo. Prajeme požehnaný veľkonočný čas.

**Zuzana Karabínová,
šéfredaktorka**

Zápis detičiek do CMŠ Koráb Liptovský Hrádok stále prebieha

Keď to Ježiš zbadal, rozhorčil sa a povedal im: „Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Amen, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Biblia: Marek 10, 14-15

Kontakt na Cirkevnú materskú školu Koráb : 0918/ 828 184

e-mail: riaditelka@cms-korab.sk, web: www.cms-korab.sk

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok

Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji,

tel. kontakt: 0918 828 050

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým doma či v nemocnici, ako aj v prípade potreby osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou sa obráťte na sestru farárku.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 150 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami